32001R0883

10.5.2001 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 128/1

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 883/2001

z dnia 24 kwietnia 2001 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi produktami w sektorze wina

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2826/2000 ([2]), w szczególności jego art. 1 ust. 3, art. 46, 59 ust. 3, art. 60 ust. 4, art. 61 ust. 4, art. 63 ust. 8, art. 64 ust. 5 i art. 68 ust. 3,

a także mając na uwadze co następuje:

(1) Tytuł VII rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 określa ogólne zasady handlu z państwami trzecimi i odwołuje się do szczegółowych zasad stosowania, które mają być przyjęte przez Komisję.

(2) Dotychczas zasady te zawarte były w wielu rozporządzeniach Wspólnoty. W interesie zarówno podmiotów gospodarczych we Wspólnocie oraz władz odpowiedzialnych za stosowanie zasad Wspólnoty wszystkie te przepisy zostały zebrane w jednym tekście i rozporządzenia Komisji dotyczące tematów obecnie objętych niniejszym rozporządzeniem uchyla się, mianowicie: rozporządzenie (EWG) nr 3388/81 z dnia 27 listopada 1981 r. ustanawiające specjalne szczegółowe zasady w odniesieniu do pozwoleń na przywóz i wywóz w sektorze wina ([3]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2739/1999 ([4]); rozporządzeniem (EWG) nr 3389/81 z dnia 27 listopada 1981 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania refundacji wywozowych w sektorze wina ([5]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2730/95 ([6]); rozporządzenie (EWG) nr 3590/85 z dnia 18 grudnia 1985 r. dotyczące zaświadczeń i raportów analitycznych wymaganych do przywozu wina, soku winogronowego oraz moszczu winogronowego ([7]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 960/98 ([8]); rozporządzenie (WE) nr 1685/95 z dnia 11 lipca 1995 r. wprowadzające system wydawania pozwoleń na wywóz dla produktów sektora wina oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 338/81 ustanawiające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz w sektorze wina ([9]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2512/2000 ([10]); oraz rozporządzenie (WE) nr 1281/1999 z dnia 18 czerwca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu cen wejścia dla soku winogronowego oraz moszczu ([11]).

(3) Niniejsze rozporządzenie powinno zawierać obecne zasady i przystosować je do nowych wymogów rozporządzenia (WE) nr 1493/1999. Zasady te powinny być jednocześnie uproszczone, ujednolicone i niektóre luki powinny być zapełnione.

(4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1291/2000 ustala wspólne szczegółowe zasady wykonywania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji dla produktów rolnych ([12]). Zasady te są uzupełniane o zasady właściwe dla sektora wina, zwłaszcza w odniesieniu do składania wniosków oraz informacji, które powinny się pojawić we wnioskach o wydanie pozwolenia i na samych pozwoleniach.

(5) Zgodnie z przepisami art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, cały przywóz do Wspólnoty podlega wymogowi przedstawienia pozwolenia na przywóz. Przyznanie jakiejkolwiek refundacji wywozowej wymaga przedstawienia pozwolenia na wywóz.

(6) Biorąc pod uwagę zmiany w zawartości alkoholu, które wynikają z długich podróży, w tym zwłaszcza w trakcie załadunku i rozładunku danego produktu, dopuszczona jest dodatkowa tolerancja ponad margines błędu, określony w metodach analitycznych, wykorzystywanych zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2676/90 z dnia 17 września 1990 r. określającym wspólnotowe metody analizy wina ([13]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1622/2000 ([14]).

([1]) Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1.
([2]) Dz.U. L 328, z 23.12.2000, str. 2.
([3]) Dz.U. L 341 z 28.11.1981, str. 19.
([4]) Dz.U. L 328 z 22.12.1999, str. 60.
([5]) Dz.U. L 341 z 28.11.1981, str. 24.
([6]) Dz.U. L 284 z 28.11.1995, str. 6.
([7]) Dz.U. L 343 z 20.12.1985, str. 20.
([8]) Dz.U. L 135 z 8.5.1998, str. 4.
([9]) Dz.U. L 161 z 12.7.1995, str. 2.
([10]) Dz.U. L 289 z 16.11.2000, str. 21.
([11]) Dz.U. L 153 z 19.6.1999, str. 38.
([12]) Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1.
([13]) Dz.U. L 272 z 3.10.1990, str. 1.
([14]) Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 1.

(7) W sytuacji, gdy system pozwoleń na przywóz i wywóz ma działać prawidłowo, pozwolenia powinny zawierać minimum pewnych informacji. W związku z tym, ważne jest by właściwe władze wydające pozwolenia były informowane przez zainteresowane strony kraju pochodzenia lub przeznaczenia produktu. Dopuszczalne jest, by importerzy lub eksporterzy mogli żądać zmiany kraju pochodzenia lub przeznaczenia zgodnie z pewnymi warunkami.

(8) Bazując na zdobytym doświadczeniu, dopuszczono by pojedyncze pozwolenie zawierało podtytułyWspólnej Taryfy Celnej odnoszące się do skoncentrowanego soku winogronowego i moszczu winogronowego, nieskoncentrowanego soku winogronowego i moszczu winogronowego oraz wina ze świeżych winogron.

(9) Okres ważności pozwoleń powinien uwzględniać praktykę oraz zwyczajowe okresy dostaw właściwe dla handlu międzynarodowego. W przypadku pozwoleń na wywóz, okres ten jest krótszy w celu uniknięcia spekulacji wnioskami o wydanie pozwolenia na wywóz.

(10) Art. 59 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 określa, że wydanie pozwoleń jest uwarunkowane złożeniem zabezpieczenia, które przepada w całości lub w części, jeśli transakcja nie zostanie przeprowadzona lub tylko częściowo zostanie przeprowadzona. Stawka zabezpieczenia powinna zostać ustalona.

(11) W celu umożliwienia Komisji całościowego przeglądu rozwoju wymiany handlowej, Państwa Członkowskie powinny regularnie przekazywać informacje dotyczące ilości oraz produktów, dla których wydano pozwolenie na przywóz. Pożądanym jest, by informacje te były przesyłane co tydzień na standardowym formacie. Jednocześnie, w celu zapewnienia prawidłowego zarządzania rynkiem wina, Państwa Członkowskie powinny natychmiast poinformować Komisję o tym, że ilości na które złożono wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz mogą powodować zakłócenia na rynku.

(12) Art. 63 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustanawia pozwolenia na wywóz jako podstawę do zapewnienia zgodności z zobowiązaniami odnośnie do wielkości wywozu wynikającej z porozumień multilateralnych zawartych w ramach negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej. Powinny zostać określone szczegółowe zasady składania wniosków i wydawania pozwoleń.

(13) Poprzednie doświadczenia w stosowaniu zasad odnośnie do wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wina wskazują, że ilości dostępne dla wywozu powinny być lepiej dystrybuowane w trakcie roku uprawy wina w celu zapewnienia, że nie zostaną przedwcześnie wyczerpane. Całkowita ilość dostępna w każdym roku winiarskim rozdzielona jest na dwumiesięczne okresy, z których każdy podlega działaniom kontrolnym, umożliwiającym zwłaszcza, by ilości niewykorzystane w jednym okresie były przeniesione do następnego okresu.

(14) Niezbędny jest okres odczekaniana początku każdego roku winiarskiego, by można było dokonać oceny sytuacji, w celu ustalenia stawek refundacji wywozowych na właściwym poziomie. Odpowiednio, nie można złożyć wniosków o wydanie pozwolenia na wywóz przed dniem 16 września każdego roku.

(15) Artykuł 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych dla produktów rolnych [1], ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 90/2001 [2], wprowadza możliwość rozszerzenia ważności pozwoleń na wywóz na produkty inne niż te, które zostały określone w pozwoleniu, zakładając że produkty te należą do tej samej kategorii lub grupy produktów, które powinny zostać określone. Grupy produktów, które przewidziano w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 powinny zostać, do celów proporcjonalności, określone w sektorze wina, by uniknąć nadmiernych kar.

(16) Komisja jest w stanie przyjąć specjalne środki w celu zapewnienia, że ilość dostępna w każdym okresie jest zgodna z kategorią produktów oraz strefą przeznaczenia. Dodatkowo, w celu ograniczenia niektórym eksporterom możliwości składania spekulacyjnych wniosków na ilości znacząco przekraczające ich zapotrzebowanie oraz w celu ochrony przed takimi praktykami eksporterów, którzy wnioskują o swoje rzeczywiste zapotrzebowanie, ilość, o którą może wnioskować każdy z eksporterów powinna być ograniczona do ilości dostępnej na dany okres.

(17) Decyzja o wnioskach o wydanie pozwolenia na wywóz jest przekazywana po okresie odczekania. Okres ten umożliwia Komisji ocenę ilości, o które wnioskowano i zaangażowane w związku z nimi wydatki oraz przyjęcie wszelkich specjalnych środków, które mogą być zastosowane do danych wniosków.

(18) W celu zapewnienia, że ustalenia funkcjonują prawidłowo oraz mając na względzie uniknięcie spekulacji, prawa wynikające z pozwoleń nie powinny być przenoszone.

[1] Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.
[2] Dz.U. L 14 z 18.1.2001, str. 22.

(19) W celu zarządzania tymi ustaleniami, Komisja powinna posiadać szczegółowe informacje o złożonych wnioskach o wydanie pozwolenia oraz o wykorzystaniu wydanych pozwoleń. Mając na względzie sprawność administracyjną, do celów komunikacji między Państwami Członkowskimi a Komisją wykorzystywany jest standardowy formularz.

(20) Art. 60 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 określa, że dla soków i moszczy, w stosunku do których stosowanie opłat celnych zależy od ceny importowej produktu, rzeczywista wartość ceny jest weryfikowana zarówno poprzez sprawdzanie każdej partii lub poprzez wykorzystanie zryczałtowanej wartości importowej. Obecne przepisy dotyczące przywozu soku winogronowego oraz moszczy do Wspólnoty, biorąc pod uwagę zwłaszcza nieregularność tego przywozu zarówno pod względem ilości i częstotliwości oraz miejsca przywozu i pochodzenia tych produktów, nie zezwalają na wyliczenie reprezentatywnej zryczałtowanej wartości celnej w celu weryfikacji rzeczywistej wartości ceny importowej. Zgodnie z tymi uwarunkowaniami, cena ta powinna być weryfikowana poprzez sprawdzenie każdej partii.

(21) Cena importowa, na podstawie której przywożony produkt jest klasyfikowanych we Wspólnej Taryfie Celnej musi być równa cenie fob tego produktu powiększonej o koszt ubezpieczenia oraz transportu do miejsca wejścia na obszar celny Wspólnoty.

(22) Zwroty powinny być ustalane okresowo. Uzyskane doświadczenie odnośnie do trendów cen w handlu międzynarodowym wskazuje, że wystarczające jest ustalenie refundacji co najmniej raz do roku.

(23) Podjęte są niezbędne działania mające na celu zapewnienie, że wina stołowe kwalifikujące się do uzyskania refundacji mają cechy jakościowe charakterystyczne dla win stołowych regionu produkcyjnego, z którego pochodzą, a Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu przeprowadzenia kontroli.

(24) W celu uzyskania refundacji, eksporterzy zobowiązaniy są do przedstawienia dowodu, że dany produkt spełnia normy jakościowe Wspólnoty oraz informowania właściwych władz Państwa Członkowskiego zarówno o pochodzeniu oraz zaangażowanych ilościach wina. W tym celu wskazują między innymi również numery oraz daty dokumentów towarzyszących transportowi określonych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2238/93 z dnia 26 lipca 1993 r. w sprawie dokumentów towarzyszących dla przewozu wyrobów winiarskich oraz prowadzenia odpowiednich rejestrów ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1592/1999 ([2]). Jednakże zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2238/93 Państwa Członkowskie mogą określić, że dany dokument nie musi być przedstawiany dla określonych produktów w określonych sytuacjach. W związku z tym niezbędne dla zapewnienia skutecznej kontroli jest określenie, by Państwa Członkowskie nie korzystały same z tego przepisu w odniesieniu do systemu refundacji.

(25) W przypadku dostaw zaopatrzeniowych samolotów i statków, które kwalifikują się do uzyskania refundacji nie zawsze jest łatwo, zwłaszcza w Państwach Członkowskich nie będących producentami, uzyskać niezbędne dokumenty we właściwym czasie, co jest związane z trudnością stwierdzenia z wyprzedzeniem terminów dostaw. W związku z tym należy pamiętać, że przedstawienie wymaganych dowodów może zatem stanowić niewspółmierne obciążenie w odniesieniu do niewielkich ilości win stołowych, które zwykle stanowią przedmiot takich indywidualnych dostaw, dla handlowców którzy nie stosują procedury określonej w art. 26 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 lub w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 565/80 z dnia 4 marca 1980 r. w sprawie zaliczki refundacji wywozowych dla produktów rolnych ([3]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2026/83 ([4]).

(26) Artykuł 68 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 określa, że przywożonym produktom, których dotyczy ten artykuł towarzyszy zaświadczenie oraz raport z analizy wydany przez jednostkę lub służby określone przez państwa trzecie, z których produkt pochodzi. Określone są wymogi, które powinien spełniać raport z analizy.

(27) Zgodnie z art. 68 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 powinny zostać określone warunki co do niestosowania zaświadczeń oraz raportów z analizy dla produktów, które są przywożone z państw trzecich w ograniczonych ilościach oraz zapakowanych w małe pojemniki. W celu ułatwienia kontroli wymóg odnośnie do ilości uważany jest za spełniony w przypadku przywozu z państw trzecich, których łączny roczny wywóz do Wspólnoty był dotychczas bardzo mały. W tym przypadku, w celu uniknięcia rozregulowania handlu, wino musi nie tylko pochodzić z tych krajów ale również być z nich przywożone.

(28) W celu harmonizacji, wyjątek odnośnie do wymogu przedstawienia zaświadczenia lub raportu z analizy dla wyrobów winiarskich, które są przywożone do Wspólnoty, powinien być zgodny z zasadami celnymi odnośnie do zwolnień oraz przepisów stosowanych do dokumentów towarzyszących partiom wyrobów winiarskich wewnątrz Wspólnoty.

(29) Niektóre państwa trzecie, które ustanowiły efektywny system kontroli swoich producentów wina wdrożony przez ich instytucje lub służby, zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wyraziły zainteresowanie możliwościami autoryzowania samych producentów do wydawania zaświadczeń oraz raportów z analizy. W celu ułatwienia handlu z tymi państwami trzecimi, zakładając że zawarły one zobowiązania ze Wspólnotą, które zawierają klauzule dotyczące bliższej współpracy w celu przeciwdziałania oszustwom oraz utrzymują dobre relacje handlowe ze Wspólnotą, właściwym jest by je autoryzować, w sposób zbliżony do tego, który ma zastosowanie dla win pochodzących ze Wspólnoty, w celu traktowania dokumentów wydanych przez samych producentów jako dokumenty wydane przez dane jednostki lub służby w państwach trzecich, zakładając, że dają oni wystarczające zabezpieczenia oraz kładą nacisk na właściwe kontrole przy wydaniu każdego dokumentu. Wymaga się od początku, by te zasady obowiązywały wyłącznie w okresie próbnym w celu sprawdzenia skuteczności nowego systemu.

([1]) Dz.U. L 200 z 10.8.1993, str. 10.
([2]) Dz.U. L 188 z 21.7.1999, str. 33.
([3]) Dz.U. L 62 z 7.3.1980, str. 5.
([4]) Dz.U. L 199 z 22.7.1983, str. 12.

(30) Opublikowana będzie lista zawierająca nazwy i adresy agencji oraz laboratoriów autoryzowanych w państwach trzecich do wystawiania zaświadczeń oraz raportów z analizy w celu umożliwienia władzom we Wspólnocie, które nadzorują przywóz produktów winiarskich, przeprowadzania, tam gdzie jest to konieczne, niezbędnych kontroli.

(31) W celu ułatwienia kontroli przez właściwe władze Państw Członkowskich określone są formy oraz, tam gdzie jest to niezbędne, zawartość zaświadczeń oraz raportów z analiz.

(32) Zaświadczenia oraz, w razie potrzeby, raporty z analizy dotyczące każdej partii przywożonego produktu są sprawdzane w celu uniknięcia oszustw. Dokumenty muszą towarzyszyć każdej partii do momentu umieszczenia ich pod kontrolę Wspólnoty.

(33) Biorąc pod uwagę praktykę handlową, w przypadku gdy partia wina jest rozdzielona, właściwe władze powinny być upoważnione do uzyskania wyciągu z zaświadczenia oraz raportu z analizy opracowanych pod ich kontrolą, by mogły one towarzyszyć każdej nowej partii wynikającej z rozdziału.

(34) W celu zapewnienia szybkiej i sprawnej ochrony konsumentów, istotne jest zapewnienie możliwości zawieszenia nowych przepisów przed końcem okresu próbnego, w przypadku wystąpienia oszustw lub zagrożenia dla zdrowia konsumentów.

(35) Ustanowione są również proste zasady dotyczące dokumentów przygotowywanych dla przywozu z państw trzecich innych niż kraj pochodzenia wyrobów winiarskich, w przypadku gdy wyrób ten nie został poddany znaczącemu przetworzeniu.

(36) Z art. 45 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 wynika jasno, że wyroby winiarskie mogą być kierowane do bezpośredniego spożycia przez ludzi we Wspólnocie wyłącznie wtedy, gdy zostały wyprodukowane przy zastosowaniu praktyk enologicznych dozwolonych we Wspólnocie. Ponadto, kiedy przywieziony produkt został poddany wzbogaceniu, zakwaszeniu lub odkwaszeniu, powinny zostać ustalone przepisy zezwalające skierowanie produktu do bezpośredniego spożycia we Wspólnocie przez ludzi, tylko jeśli wypełnione są ograniczenia określone we Wspólnocie dla stref uprawy winorośli, których naturalne warunki są ekwiwalentne do tych, które są w regionie z którego pochodzi przywieziony produkt.

(37) Zadania eksporterów i władz powinny zostać uproszczone poprzez wymóg oświadczenia, że alkohol dodany do win likierowych oraz win alkoholizowanych do destylacji jest pochodzenia winnego, co zostanie włączone do dokumentu V I 1 bez potrzeby dodatkowego dokumentu dla tego oświadczenia. W tym samym celu powinno się zezwolić na stosowanie dokumentu V I 1 jako zaświadczenia potwierdzającego nazwę pochodzenia wymaganego do przywozu win kwalifikujących się do redukcji ceł. Jednakże nie jest wymagane zaświadczenie lub raport z analizy w przypadku niektórych win, jeśli zostało przedstawione zaświadczenie nazwy pochodzenia. Zezwala się na stosowanie dokumentu V I 1 do potwierdzania nazwy pochodzenia wspomnianych win likierowych i jednocześnie nie jest konieczne uzupełnienie części dotyczącej raportu z analizy.

(38) Zgodnie z przepisami art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, wina inne niż wina musujące oraz wina likierowe pochodzące z państw trzecich, które są przeznaczone do bezpośredniego spożycia we Wspólnocie przez ludzi, nie mogą zostać przywiezione do Wspólnoty, jeśli ogólna zawartość alkoholu lub ich ogólna kwasowość przekracza lub nie osiąga określonych wartości granicznych. Jednakże, art. 68 ust. 1 lit. a) powyższego rozporządzenia określa wyjątki w przypadkach, gdy wino określone na podstawie oznaczenia geograficznego ma specjalną charakterystykę jakościową.

(39) W przypadku win pochodzących z Węgier oraz Szwajcarii, które charakteryzują się specjalną jakością i są produkowane w ograniczonych ilościach, maksymalna zawartość alkoholu lub maksymalna ogólna kwasowość jest przekroczona lub, odpowiednio, nieosiągnięta, co wskazuje na specjalne tradycyjne metody produkcji, handel tymi winami na rynku Wspólnoty jest dozwolony. Jednakże w celu zapewnienia zgodności z wymogami, które muszą być spełnione zanim będzie można korzystać z tych praw, na dokumentach przywożonych, wprowadzonych przez niniejsze rozporządzenie, wymagane jest zaświadczenie oficjalnej jednostki kraju pochodzenia.

(40) W związku z tym, że między Wspólnotą Europejską a Węgrami i Rumunią [1] odpowiednio, zostały zawarte porozumienia w sprawie kontroli i wzajemnej ochrony nazw win, Wspólnota podjęła się przyznać specjalne zwolnienie dla win węgierskich na nieograniczony czas oraz przyznać takie same specjalne zwolnienie dla określonych win jakościowych pochodzących z Rumunii.

(41) Definicje niektórych produktów określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 mogą mieć zastosowanie wyłącznie do produktów uzyskanych we Wspólnocie. W związku z tym, niezbędne jest zdefiniowanie odpowiadających im produktów pochodzących z państw trzecich. Definicje tych produktów pochodzących z państw trzecich, w stosunku do których zastosowanie ma niniejsze rozporządzenie, powinny być możliwie jak najbardziej zbliżone do definicji stosowanych dla produktów wspólnotowych.

(42) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1608/2000 [2], ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 731/2001 [3], które ustanawia przejściowe zasady do czasu wprowadzenia ostatecznych zasad stosowania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, stosuje do dnia 31 stycznia 2001 r. niektóre przepisy odnoszące się do zagadnień objętych niniejszym rozporządzeniem. Odpowiednio, w celu uniknięcia jakiejkolwiek przerwy w handlu produktami objętymi niektórymi z tych przepisów oraz przez niniejsze rozporządzenie, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się od dnia 1 lutego 2001 r.

(43) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

POZWOLENIA NA PRZYWÓZ I WYWÓZ

Artykuł 1

Wspólne zasady stosowania

Wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz świadectw o wcześniejszym wyznaczeniu refundacji dla produktów rolnych, które są określone w rozporządzeniu (WE) nr 1291/2000, mają zastosowanie do pozwoleń, o których mowa w niniejszym rozdziale.

Artykuł 2

Informacje podawane na pozwoleniach

1. Tam, gdzie kod Nomenklatury Scalonej określa zawartość alkoholu w produkcie, dopuszcza się tolerancję 0,4 % objętości w stosunku do tej specyfikacji, do celów określonych na pozwoleniu.

Rubryka 20 pozwolenia na przywóz i wywóz powinna zawierać jeden z poniższych zapisów:

— «Tolerancia de 0,4 % vol»

— »Tolerance 0,4 % vol«

— „Toleranz 0,4 % vol“

— «Ανοχή 0,4 % vol»

— 'Tolerance of 0,4 % vol'

— «Tolérance de 0,4 % vol»

— «Tolleranza di 0,4 % vol»

— „Tolerantie van 0,4 % vol”

— «Tolerância de 0,4 % vol»

— ”Sallittu poikkeama 0,4 til- %”

— ”Tolerans 0,4 vol %”.

2. Rubryka 8 pozwolenia na przywóz i wywóz podaje kraj pochodzenia.

Rubryka 7 wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz i pozwoleń na wywóz zawiera kraj przeznaczenia lub strefę przeznaczenia tak, jak określono w art. 9 ust. 6 niniejszego rozporządzenia. Jeśli wskazana jest strefa przeznaczenia, to zaznaczona powinna być pozycja „tak” w rubryce „obowiązkowe”. Jeśli wskazany jest kraj przeznaczenia to zaznaczana jest pozycja „nie” w rubryce „obowiązkowe”. Dodatkowo rubryka 20 wniosków o wydanie pozwolenia na wywóz oraz pozwoleń zawiera wyrażenie: „strefa X jest obowiązkowa”. Na wniosek zainteresowanej strony, kraj przeznaczenia może być zastąpiony przez inny należący do tej samej strefy przeznaczenia.

3. Rubryka 14 wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz oraz pozwoleń na przywóz zawiera następujące dodatkowe informacje dotyczące koloru wina lub moszczu:

„białe” lub „czerwone/różowe”.

4. Wnioskodawcy mogą zawrzeć w pojedynczym wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz produkty objęte więcej niż jednym kodem taryfy poprzez wypełnienie rubryk 15 i 16 wniosku zgodnie z poniższym:

[1] Dz.U. L 337 z 31.12.1993, str. 94 oraz 178.
[2] Dz.U. L 185 z 25.7.2000, str. 24.
[3] Dz.U. L 102 z 12.4.2001, str. 33.

— rubryka 15: opis produktu, tak jak podano w Nomenklaturze Scalonej,

— rubryka 16: kody CN.

Opisy produktów oraz kody CN podane we wniosku są umieszczane również na pozwoleniu na przywóz.

Artykuł 3

Termin ważności

1. Pozwolenia na przywóz są ważne od dnia ich wydania w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia (WE) 1291/2000 do końca czwartego miesiąca następującego po tej dacie.

2. Pozwolenia na wywóz są ważne od daty ich wydania w rozumieniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 do końca drugiego miesiąca następującego po tej dacie, lecz nie mogą pod żadnymi warunkami pozostać ważne po dniu 31 sierpnia obowiązującego roku GATT.

Artykuł 4

Zabezpieczenia

1. Zabezpieczenie dla pozwolenia na przywóz jest następujące:

— skoncentrowany sok winogronowy oraz moszcz: 2,5 EUR/hl,

— pozostałe soki winogronowe oraz moszcze: 1,25 EUR/hl,

— wina destylowane oraz wina alkoholizowane: 1,25 EUR/hl,

— wina musujące oraz wina likierowe: 2,5 EUR/hl.

2. Zabezpieczenie dla pozwolenia na wywóz wynosi 8 EUR na hektolitr dla produktów objętych kodami CN 2009 60 11, 2009 60 19, 2009 60 51, 2009 60 71, 2204 30 92 i 2204 30 96 oraz 2,5 EUR na hektolitr dla pozostałych produktów.

Artykuł 5

Przekazywanie informacji dotyczących pozwoleń na przywóz

W każdy czwartek lub w pierwszy dzień pracujący po nim następujący, jeśli czwartek jest świętem państwowym, Państwa Członkowskie, wykorzystując wzór określony w załączniku 1, przekazują Komisji, informacje o ilościach i krajach pochodzenia produktów, na które wydano pozwolenie na przywóz w trakcie poprzedniego tygodnia, w rozbiciu na kody Nomenklatury Scalonej oraz kody nomenklaturowe krajów, do celów statystyki handlu zagranicznego Wspólnoty.

Jeśli wydaje się, że ilości, na które złożone zostały wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz w Państwie Członkowskim, mogą stwarzać ryzyko wystąpienia zakłóceń na rynku, to Państwo Członkowskie natychmiast informuje odpowiednio Komisję oraz przekazuje informację o tych ilościach w rozbiciu na rodzaj produktu.

ROZDZIAŁ II

DOTYCZĄCE POZWOLEŃ NA WYWÓZ ZGODNIE Z POROZUMIENIAMI GATT

Artykuł 6

Cel

Zgodnie z Porozumieniem w sprawie Rolnictwa zawartym w trakcie Rundy Urugwajskiej wielostronnych negocjacji handlowych, zwanym dalej „Porozumieniem", niniejszy rozdział określa dodatkowe szczegółowe zasady stosowane do wydawania pozwoleń na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji.

Artykuł 7

Rozłożenie ogólnej ilości w ciągu roku oraz składanie wniosków

1. Ogólna ilość dostępna dla każdego roku GATT jest rozdzielona na sześć części. Wnioski o wydanie pozwolenia na wywóz mogą być składane na:

— 25 % ogólnej ilości, do dnia 15 listopada,

— 25 % ogólnej ilości, do dnia 15 stycznia,

— 15 % ogólnej ilości, do dnia 15 marca,

— 15 % ogólnej ilości, do dnia 30 kwietnia,

— 10 % ogólnej ilości, do dnia 30 czerwca,

— 10 % ogólnej ilości, do dnia 31 sierpnia,

2. Ilości niewykorzystane w jednym okresie są automatycznie przenoszone do następnego terminu w ramach tego samego roku.

3. Wnioski o wydanie pozwolenia na wywóz na pierwszy okres mogą być składane począwszy od 16 września każdego roku.

Artykuł 8

Kategorie oraz grupy produktów

1. Kategorie produktów, o których mowa w art. 14 ustęp drugi rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 są określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

2. Grupy produktów, o których mowa w art. 4, ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 800/1999, które mogą zostać wprowadzone na podstawie wniosku o wydanie pozwolenia na wywóz oraz samego pozwolenia zgodnie z art. 14 ustęp czwarty rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 są określone w załączniku III do tego rozporządzenia.

Artykuł 9

Wnioski o wydanie pozwolenia na wywóz

1. Wnioski o wydanie pozwolenia na wywóz mogą być składane do właściwych władz od godziny 13.00 w środę do następnego wtorku.

2. Wnioski o wydanie pozwolenia na wywóz, które zostały złożone w okresie określonym w ust. 1 przez pojedynczego eksportera nie mogą przekraczać ilości 30 000 hektolitrów na strefę przeznaczenia, jak określono w ust. 6. Wnioski dotyczące tej samej strefy przeznaczenia muszą być składane do właściwych władz oraz zgrupowane w pojedynczym przekazie.

Jeśli eksporter złoży wnioski na łączną ilość większą niż 30 000 hektolitrów na jedną strefę to wszystkie dane wnioski są odrzucane przez jednostkę, do której zostały złożone.

Jeśli łączna ilość dostępna na strefę jest mniejsza niż 30 000 hektolitrów, to jednostka, do której składane są wnioski, redukuje wnioski eksporterów, którzy przekroczyli ilości, w celu dostosowania ich do dostępnej ilości.

3. Pozwolenia na wywóz są wydawane w poniedziałek następujący po wtorku, określonym w ust. 6, lub w następny dzień roboczy, jeśli poniedziałek jest świętem państwowym, zakładając, że Komisja nie podjęła żadnych specjalnych środków w tym czasie.

4. Jeśli ilości, na które złożono wnioski o wydanie pozwolenia, o których poinformowano Komisję w dniu ustalonym zgodnie z art. 12 ust. 1, przekraczają ilości dostępne na okres o którym mowa w art. 7 ust.1, Komisja ustala procentowy współczynnik akceptacji stosowany do wszystkich wspomnianych wniosków i zawiesza składanie wniosków o wydanie pozwolenia do rozpoczęcia następnego okresu.

5. Jeśli wydawanie pozwoleń może spowodować ryzyko wcześniejszego wykorzystania budżetu dla sektora wina, który jest określony zgodnie z Porozumieniem, to Komisja może zaakceptować oczekujące wnioski lub odrzucić wnioski, na które nie wydano pozwoleń na wywóz oraz zawiesić składanie pozwoleń na wywóz nie dłużej niż na 10 dni pracujących, chociaż decyzja o przedłużeniu zawieszenia może zostać podjęta zgodnie z procedurą określoną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

Jeśli wydawanie pozwoleń może spowodować ryzyko przekroczenia budżetu dla sektora wina, który jest określony zgodnie z Porozumieniem, to Komisja może ustanowić procentowy współczynnik akceptacji stosowany do wszystkich wniosków złożonych oraz zawiesić składanie wniosków do końca roku gospodarczego.

6. Działania określone w ust. 4 i 5 mogą być dostosowane do kategorii produktów oraz strefy przeznaczenia. Strefy przeznaczenia są następujące:

— Strefa 1: Afryka,

— Strefa 2: Azja oraz Oceania,

— Strefa 3: Europa Wschodnia włączając WNP, oraz

— Strefa 4: Europa Zachodnia.

Kraje w każdej strefie przeznaczenia są określone w załączniku IV.

7. W przypadkach, gdy ilości, o które wnioskowano zostały odrzucone lub zredukowane, to zabezpieczenie określone w art. 4 ust. 2 jest natychmiast zwolnione w stosunku do ilości, na które wnioski nie zostały zaakceptowane.

8. W drodze odstępstwa od ust. 3, w przypadku gdy ustalony jest mniejszy niż 85-procentowy współczynnik akceptacji, to pozwolenia wydawane są trzeciego dnia roboczego następującego po opublikowaniu tego współczynnika w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Przed wydaniem pozwolenia, eksporter może zarówno wycofać swój wniosek, wówczas zabezpieczenie określone w art. 4 ust. 2 jest natychmiastowo zwalniane, lub w trybie ekspresowym może zaakceptować pozwolenie, wówczas pozwolenie jest natychmiastowo wydawane.

Artykuł 10

Przekazywanie pozwoleń

Wydane pozwolenia na wywóz nie mogą być przekazywane.

Artykuł 11

Tolerancje

Dodatkowe ilości wywożone w ramach tolerancji określonych w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 nie kwalifikują się do uzyskania refundacji.

Przynajmniej jeden z poniższych z zapisów zostaje wprowadzony w rubryce 22 pozwoleń:

— Restitución válida para... (cantidad por la que se haya expedido el certificado) como máximo

— Restitutionen omfatter højst... (den mængde, licensen er udstedt for)

— Erstattung gültig für höchstens... (Menge, für die die Lizenz erteilt wurde)

— Επιστροφή πον ισχύει για... (ποσότητα για οποία εκδίδεται το πιοτοποιητικό) κατ ανώτατο όριο

— Refund valid for not more than... (quantity for which licence is issued)

— Restitution valable pour... (quantité pour laquelle le certificat est délivré) au maximum

— Restituzione valida al massimo per... (quantitativo per il quale è rilasciato il titolo)

— Restitutie voor ten hoogste... (hoeveelheid waarvoor het certificaat is afgegeven)

— Restituição válida para... (quantidade em relação à qual é emitido o certificado), no máximo

— Vientituki voimassa enintään... (määrä, jolle todistus on annettu) osalta

— Bidrag som gäller för högst... (kvantitet för vilken licensen skall utfärdas).

Artykuł 12

Przekazywanie informacji przez Państwa Członkowskie

1. Państwa Członkowskie w każdą środę lub w następny dzień roboczy, jeśli środa jest świętem publicznym, przekazują do Komisji następujące informacje o:

a) wnioskach o wydanie pozwoleń na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem stawki refundacji, złożonych pomiędzy środą poprzedzającego tygodnia a wtorkiem, lub o braku wniosków;

b) ilościach, na które wydano pozwolenia na wywóz w poprzedni poniedziałek lub, jeśli miało to miejsce, w trakcie przerwy, o której mowa art. 9 ust. 8;

c) ilościach, na które wnioski o wydanie pozwolenia zostały wycofane w poprzednim tygodniu zgodnie z art. 9 ust. 8.

Informacje te określają również strefy przeznaczenia, tak jak określono w art. 9 ust. 6.

2. Państwa Członkowskie przed 15 dniem każdego miesiąca przekazują informację do Komisji odnośnie do poprzedniego miesiąca o:

a) ilościach na które wydano pozwolenia, a które nie zostały wykorzystane, wraz ze strefami przeznaczenia, tak jak określono w art. 9 ust. 6;

b) ilościach na które zostały przyznane zwroty bez pozwolenia, zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 800/1999;

Informacje te zawierają ilości określone w ust. 1 oraz stawkę refundacji.

3. Informacje określone w ust. 1 zawierają:

a) ilości w hektolitrach dla każdego dwunastocyfrowego kodu nomenklatury produktów rolnych dla refundacji wywozowych. Jeśli pozwolenie było wydane na więcej niż jeden jedenastocyfrowy kod w tej samej kategorii określonej w załączniku III, powinien zostać podany numer kategorii;

b) ilości dla każdego kodu, rozdzielone według przeznaczenia, jeśli stawka refundacji różni się w zależności od kierunku przeznaczenia;

c) stawki refundacji stosowane do ilości, o których mowa w ust. 1 lit. c).

Jeśli stawka refundacji była zmieniana w trakcie okresu wnioskowania o pozwolenie, wnioski muszą być rozdzielone wg każdego okresu, z zastosowaniem różnej stawki refundacji.

4. Wszystkie informacje zgodnie z ust. 1–3, włączając „zerowe" informacje, są dokonywane przy wykorzystaniu wzoru określonego w załączniku V.

Artykuł 13

Decyzje Komisji

1. Jeśli, w świetle notyfikacji przekazanych zgodnie z art. 12 ust. 2 lit a), dostępna stanie się ponownie wystarczająca ilość, to Komisja może zadecydować o ponownym otwarciu procedury składania wniosków o wydanie pozwoleń na wywóz.

2. Komisja poinformuje Państwa Członkowskie raz w miesiącu do jakiego poziomu ilości i jakie wydatki określone w corocznym poziomie zobowiązań przewidzianym w Porozumieniu w ramach roku GATT zostały wykorzystane i, w przypadku gdy to nastąpi, o ich wykorzystaniu.

ROZDZIAŁ III

USTALENIA DOTYCZĄCE CENY WEJŚCIA DLA SOKU I MOSZCZU WINOGRONOWEGO

Artykuł 14

Sprawdzanie partii

1. Dla produktów objętych kodami CN 2009 60 oraz 2204 30, wymienionych w załączniku I, części trzeciej, sekcji I, załączniku 2 do Wspólnej Taryfy Celnej oraz będących przedmiotem przepisów o cenie wejścia, faktyczna cena importowa będzie weryfikowana poprzez sprawdzenie każdej partii.

2. „Partia" oznacza towary przedstawione zgodnie z deklaracją do przeznaczenia do wolnego obrotu. Każda deklaracja może zawierać wyłącznie towary o jednym i tym samym pochodzeniu objęte pojedynczym kodem Nomenklatury Scalonej.

Artykuł 15

Kontrolowanie

1. Cena importowa, na podstawie, której produkty o których mowa w art. 14 są klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej musi być równa cenie fob tych produktów w ich kraju pochodzenia powiększonej o koszt ubezpieczenia i transportu do punktu wejścia na obszar celny Wspólnoty.

2. W przypadku gdy cena importowa nie może być określona na podstawie ust. 1 tego artykułu to produkty, o których mowa w art. 14, są klasyfikowane w Nomenklaturze Scalonej na podstawie wartości celnej określonej zgodnie z art. 30 i 31 rozporządzenia Rady nr 2913/92 [1].

ROZDZIAŁ IV

REFUNDACJE WYWOZOWE W SEKTORZE WINA

Artykuł 16

Częstotliwość

Zwroty wywozowe w sektorze wina są poddawane przeglądowi okresowemu, przynajmniej raz w każdym roku gospodarczym.

Artykuł 17

Wymóg pozwolenia

Z wyjątkiem dostaw na cele specjalne określone w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 800/1999 oraz dostaw ilości określonych w załączniku III(K) rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 zwroty przyznawane są po przedstawieniu dowodu, że produkt został wywieziony zgodnie z pozwoleniem na wywóz.

Artykuł 18

Dowód

1. Zwroty są przyznawane po przedstawieniu dowodu, że wywiezionemu produktowi towarzyszyło w momencie wywozu zaświadczenie analityczne wydane przez oficjalną jednostkę w Państwie Członkowskim produkującym lub w Państwie Członkowskim wywozu, która potwierdza, że produkt spełnia standardy jakościowe Wspólnoty dla tego rodzaju produktów lub, w przypadku braku takich standardów, standardy krajowe stosowane przez Państwo Członkowskie wywozu.

W przypadku win stołowych lub win likierowych innych niż wina likierowe produkowane w określonych regionach, przedstawiany jest ponadto dowód potwierdzający, że zostały one zaaprobowane przez komitet organoleptyczny powołany przez Państwo Członkowskie wywozu. W przypadku, gdy to Państwo Członkowskie nie jest producentem, przedstawia się również dowód, że dane wino jest wspólnotowym winem stołowym lub winem likierowym.

Zaświadczenie wymienione w akapicie pierwszym zawiera przynajmniej:

a) Dla win stołowych oraz win likierowych innych niż wina gatunkowe wyprodukowane w określonym regionie:

   — kolor,

   — ogólną zawartość alkoholu w objętości,

   — rzeczywistą zawartość alkoholu w objętości,

   — ogólną kwasowość,

   — oraz tam, gdzie ma to zastosowanie, potwierdzenia że dane wino, tak jak określono w art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zostało wyprodukowane w ilości przekraczającej normalną ilość lub ilość tego wina, w przypadku wywozu, wynikającą z kupażu lub mieszania;

b) dla skoncentrowanego moszczu winogronowego, wynik uzyskany na refraktometrze w temp. 20 °C, zgodnie z metodą określoną w załączniku I (6) rozporządzenia 1493/1999.

2. Eksporterzy są zobowiązani do informowania właściwych władz Państwa Członkowskiego o:

a) pochodzeniu i ilościach wykorzystanego wina dla win uzyskanych z kupażu;

b) liczbie i datach towarzyszących dokumentów.

3. W przypadku wywozu win stołowych, dla których wnioskowany zwrot wynika z kupażu (zgodnie z zasadami określonymi w tytule II rozdziału V rozporządzenia nr 1622/2000) lub mieszania win stołowych kwalifikujących się do różnych stawek refundacji, kwota refundacji należna eksporterowi jest wyliczana w proporcji do ilości wina kupażowanego lub mieszanego.

Artykuł 19

Kontrole przeprowadzane przez Państwa Członkowskie

1. Państwa Członkowskie mogą określić, że potwierdzenie, o którym mowa w art. 18 ust. 1 tiret drugie, może zostać przyznane przez regionalne komitety, które potwierdzają, że wino posiada charakterystykę wina stołowego właściwego dla regionu produkcyjnego, z którego pochodzi.

[1] Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1.

2. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki do przeprowadzenia kontroli wspomnianych w art. 17 i 18. Jednakże nie stosuje się przepisów art. 18 z wyjątkiem ust. 2 lit. b), do dostaw win w odniesieniu do art. 26 ust.1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 800/1999, dla których procedura określona w art. 36 tego rozporządzenia lub w rozporządzeniu (EWG) nr 565/80 nie ma zastosowania.

3. Dla celów art. 18 ust. 2 lit. b), Państwo Członkowskie wywozu może nie zezwolić na stosowanie przepisów art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2238/93.

ROZDZIAŁ V

ZAŚWIADCZENIA ORAZ RAPORTY Z ANALIZY WINA, SOKU ORAZ MOSZCZU Z WINOGRON STOSOWANE W PRZYWOZIE

Sekcja 1

Ogólne

Artykuł 20

Wymagane dokumenty

Zaświadczenia oraz raporty z analizy określone, odpowiednio, w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt i) i ii) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 mają formę jednolitego dokumentu:

a) jego część „zaświadczenie" jest przygotowana przez jednostkę państwa trzeciego, z którego pochodzą produkty;

b) jego część „raport z analizy" jest przygotowana przez oficjalne laboratorium uznane przez państwo trzecie, z którego pochodzą produkty.

Artykuł 21

Treść raportu z analizy

Raport z analizy zawiera następujące informacje:

a) w przypadku win i moszczy winogronowych będących w procesie fermentacji:
   — ogólną zawartość alkoholu w objętości,
   — faktyczną zawartość alkoholu w objętości;

b) w przypadku moszczu winogronowego oraz soku winogronowego, gęstość;

c) w przypadku win, moszczu winogronowego oraz soku winogronowego:
   — ogólny suchy wyciąg,
   — ogólną kwasowość,
   — zawartość kwasów lotnych,
   — zawartość kwasu cytrynowego,
   — ogólną zawartość dwutlenku siarki,
   — obecność odmian uzyskanych poprzez krzyżówki międzygatunkowe (bezpośrednie hybrydy producenta lub inne odmiany nienależące do gatunku *Vitis vinifera*).

Artykuł 22

Zwolnienia

1. Nie jest wymagane przedłożenie zaświadczenia lub raportu z analizy w przypadku produktów pochodzących i przywożonych z państw trzecich w oznakowanych pojemnikach o pojemności nie większej niż pięć litrów, zamkniętych przy pomocy jednorazowego zamknięcia, gdy łączna transportowana ilość, niezależnie czy przewożona w oddzielnych partiach czy nie, przekracza 100 litrów.

2. Ponadto nie jest wymagane przedłożenie zaświadczenia lub raportu z analizy dla:

a) ilości produktów nieprzekraczających 30 litrów na podróżnego, zawartych w osobistym bagażu podróżnego w rozumieniu art. 43 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 ([1]);

b) ilości wina nieprzekraczającej 30 litrów, która jest przesyłana w partiach od jednej osoby prywatnej do drugiej w rozumieniu art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 918/83;

c) wina i soku z winogron w oznakowanych pojemnikach o pojemności nie większej niż pięć litrów, zamkniętych przy pomocy jednorazowego zamknięcia, pochodzącego i przywożonego z państw trzecich, których łączny przywóz do Wspólnoty jest mniejszy niż 1 000 hektolitrów. Kraje te są podane w załączniku VI;

d) wina i soku winogronowego będącego częścią dobytku osób prywatnych, które się przeprowadzają;

e) wina i soku winogronowego przeznaczonego na targi, jak określono w odpowiednich przepisach rozporządzenia (EWG) nr 918/83, zakładając, że produkty te umieszczone są w oznakowanych pojemnikach o pojemności nie większej niż dwa litry, zamkniętych przy pomocy jednorazowego zamknięcia;

f) ilości wina, moszczu winogronowego oraz soku winogronowego przywożonego do celów naukowych oraz eksperymentów technicznych, do maksymalnej ilości jednego hektolitra;

([1]) Dz.U. L 105 z 23.4.1983, str. 1.

g) win oraz soku winogronowego przeznaczonego na cele dyplomatyczne, konsularne lub podobnych jednostek, które są przywożone jako część ich bezcłowego przydziału;

h) win i soku winogronowego przechowywanego na pokładzie międzynarodowych środków transportu jako zapasy żywnościowe.

3. Przypadek zastosowania wyjątku określonego w ust. 1 nie może być powiązany z przypadkami zastosowania wyjątków określonych w ust. 2.

Artykuł 23

Wyłączenie

Rozdział ten nie dotyczy win likierowych Boberg, którym towarzyszy zaświadczenie potwierdzające nazwę pochodzenia.

Sekcja 2

Stawiane wymogi oraz szczegółowe zasady przygotowywania i używania zaświadczeń oraz raportów z analizy do przywozu wina, soku winogronowego oraz moszczu winogronowego

Artykuł 24

Dokument V I 1

1. Zaświadczenie oraz raport z analizy dla każdej partii przeznaczonej do przywozu do Wspólnoty są przygotowane na pojedynczym dokumencie V I 1. „Partia" oznacza ilość produktu, która jest przewożona przez jednego komitenta do jednego odbiorcy.

Dokument ten jest przygotowany na formularzu V I 1 odpowiadającym wzorowi określonemu w załączniku VII oraz spełnia wymogi techniczne określone w załączniku VIII. Powinien zostać podpisany przez urzędnika z oficjalnej jednostki oraz przez urzędnika z uznanego laboratorium, tak jak określono w art. 29.

2. Jeśli dany produkt nie jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi, nie jest konieczne wypełnianie części dotyczącej „raportu z analizy" formularza V I 1.

W przypadku win umieszczonych w oznakowanych pojemnikach o pojemności niewiększej niż 60 litrów, zamkniętych przy pomocy jednorazowego zamknięcia, oraz zakładając, że wino to pochodzi z kraju pojawiającego się w załączniku IX, który zaoferował specjalne gwarancje zaakceptowane przez Komisję to sekcja raportu z analizy formularza V I 1 wypełnia się wyłącznie w odniesieniu do:

— faktycznej zawartości alkoholu w objętości,

— ogólnej kwasowości,

— ogólnej zawartości dwutlenku siarki.

Artykuł 25

Opis dokumentów

1. Formularz V I 1 składa się, kolejno, z wypisanego maszynowo lub ręcznie oryginału oraz kopii. Formularz V I 2 składa się, kolejno, z oryginału i dwóch kopii. Formularz V I 2 jest wyciągiem przygotowanym zgodnie z wzorem określonym w załączniku X, zawierającym informacje pojawiające się na dokumencie V I 1 oraz innym wyciągiem V I 2 poświadczonym przez wspólnotowy urząd celny.

Zarówno oryginał jaki i kopia towarzyszą produktowi. Formularze V I 1 oraz V I 2 wypełnia się bądź maszynowo bądź ręcznie lub przy pomocy równoważnych środków technicznych uznanych przez oficjalną jednostkę. Formularze wypisywane ręcznie uzupełnia się atramentem, drukowanymi literami. Nie jest dozwolone poprawianie lub nadpisywanie. Wszelkie zmiany są dokonywane przez skreślanie niewłaściwych danych oraz, tam gdzie to konieczne, dodawanie tych wymaganych. Wszelkie zmiany dokonane w ten sposób muszą zostać zatwierdzone przez autora oraz podstemplowane, w zależności od przypadku, przez oficjalną jednostkę, laboratorium lub służby celne.

2. Dokumenty V I 1 oraz wyciągi V I 2 zawierają numer kolejny przyznany przez, w przypadku dokumentów V I 1, oficjalną jednostkę, której urzędnik podpisuje zaświadczenie oraz, w przypadku wyciągów V I 2, przez służby celne, które poświadczają je zgodnie z art. 28 ust. 2 i 3.

Artykuł 26

Procedura uproszczona

1. Dokumenty V I 1 przygotowywane przez producentów wina w państwach trzecich określonych w załączniku IX, które przedstawiły specjalne gwarancje zaakceptowane przez Wspólnotę są traktowane jako zaświadczenia lub raporty z analizy przygotowane przez agencje oraz laboratoria zawarte na liście, o której mowa w art. 29, zakładając, że producenci uzyskali indywidualne uznanie od właściwych władz z tych państw trzecich oraz są przedmiotem inspekcji przez nie dokonywanych.

2. Zatwierdzeni producenci, jak określono w ust. 1 korzystają z formularza V I 1, podając w rubryce 10 nazwę i adres oficjalnej jednostki w państwie trzecim, która ich zatwierdziła. Producenci uzupełniają formularz wpisując ponadto:

— w rubryce 1, swoje nazwy i adresy oraz ich numery rejestracyjne w państwach trzecich określonych w załączniku IX,

— w rubryce 11, przynajmniej informacje, o których mowa w art. 24 ust. 2.

Podpisują się w miejscu przewidzianym w rubrykach 10 i 11 po przekreśleniu słów „ nazwisko i tytuł urzędnika".

Niewymagany jest stempel, ani nazwa i adres laboratorium.

Artykuł 27

Odstępstwa

1. Stosowanie art. 24, ust. 2 oraz art. 26 może zostać zawieszone, jeśli zostanie stwierdzone, że produkty, w stosunku do których stosuje się te przepisy są przedmiotem falsyfikacji, która może spowodować zagrożenie życia konsumentów lub są wynikiem praktyk enologicznych, które nie są zatwierdzone we Wspólnocie.

2. Art. 24 ust. 2 oraz art. 26 mają zastosowanie do momentu wejścia w życie porozumienia wynikającego z negocjacji ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki odnośnie do porozumienia dotyczącego handlu winem, ale najpóźniej do dnia 31 grudnia 2003 r.

Artykuł 28

Zastosowanie

1. Oryginał, kopię dokumentu V I 1 lub wyciągu V I 2 przekazuje się do właściwych władz w Państwie Członkowskim, po zakończeniu formalności celnych, w którym to państwie formalności celne wymagane do skierowania partii produktu do wolnego obrotu zostały przeprowadzone.

Władze, jeśli jest to konieczne, potwierdzają odwrotną stronę dokumentu V I 1 lub wyciągu V I 2. Zwracają oryginał do zainteresowanej osoby oraz przechowują kopię przez przynajmniej pięć lat.

2. Jeśli partia ma być uznana za pełną przed wprowadzeniem do wolnego obrotu, to nowy komitent przekazuje służbom celnym kontrolującym partię, dokument V I 1 lub wyciąg V I 2 odnoszący się do tej partii oraz, jeśli jest to konieczne, sukcesywnie wypełniany formularz V I 2.

Władze weryfikują, czy informacje umieszczone na dokumencie V I 1 zgadzają się z tymi umieszczonymi na formularzu V I 2 lub, czy szczegóły umieszczone w wyciągu V I 2 zgadzają się z tymi, które zostały umieszczone w sukcesywnie wypełnionym formularzu V I 2, po czym podstemplowują drugi z dokumentów, który wtedy stanie się dokumentem ekwiwalentnym do wyciągu V I 2, a następnie potwierdzić dokument lub poprzedni wyciąg. Władze zwracają wyciąg oraz oryginał dokumentu V I 1 lub poprzedni wyciąg V I 2 do nowego spedytora i przechowywać kopię dokumentów lub poprzedniego wyciągu przez przynajmniej pięć lat.

Jednakże formularz V I 2 nie musi być wypełniany, jeśli partia produktów jest powrotnie wywożona do państw trzecich.

3. Jeśli partia została rozdzielona przed wprowadzeniem produktu do wolnego obrotu, zainteresowana strona przedstawia służbom celnym nadzorującym tą partię, oryginał oraz kopię dokumentu V I 1 lub wyciąg V I 2 dotyczące partii, która została rozdzielona wraz z formularzem V I 2 oraz dwiema kopiami sukcesywnie wypełnionymi dla każdej nowej partii.

Władze weryfikują czy informacje wprowadzone na dokumencie V I 1 lub na wyciągu V I 2 zgadzają się z tymi, które zostały wprowadzone w sukcesywnie wypełnionym formularzu V I 2 dla każdej nowej partii, po czym podstemplowują drugi z dokumentów, który wtedy stanie się dokumentem ekwiwalentnym do wyciągu V I 2, a następnie potwierdzić odwrotną stronę dokumentu V I 1 lub wyciągu V I 2, na podstawie którego był oparty. Zwracają poprzednio uzupełniony wyciąg V I 2 do zainteresowanej osoby i przechowują kopię każdego z tych dokumentów przez przynajmniej pięć lat.

Artykuł 29

Lista właściwych organów

1. Na podstawie informacji przekazanych przez właściwe organy państw trzecich, Komisja określi i będzie aktualizować listy zawierające nazwy, adresy agencji, laboratoriów oraz adresy producentów wina autoryzowanych do wypisywania dokumentów V I 1. Listy te opublikuje w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

2. Informacje przekazywane przez właściwe organy w państwach trzecich, o których mowa w ust. 1, zawierają:

a) nazwy oraz adresy oficjalnych agencji oraz laboratoriów zatwierdzonych lub powołanych do celów wystawiania dokumentów V I 1;

b) nazwy, adresy oraz oficjalne numery rejestrowe producentów wina autoryzowanych do wystawiania dokumentów V I 1.

Listy zawierają wyłącznie agencje oraz laboratoria, jak określono w lit. a) akapit pierwszy, które zostały autoryzowane przez właściwe organy danego państwa trzeciego do przedstawiania, na życzenie, Komisji lub Państwom Członkowskim, wszelkich informacji wymaganych do oceny danych pojawiających się na dokumencie.

3. Listy są aktualizowane, zwłaszcza w celu uwzględnienia wszelkich zmian w adresach oraz/lub nazwie agencji lub laboratoriów.

Artykuł 30

Przywóz pośredni

W przypadkach, gdy wino jest wywożone z państwa trzeciego, na którego terytorium zostało wyprodukowane (zwanego dalej: „krajem pochodzenia") do innego państwa trzeciego (zwanego dalej: „krajem wywozu"), z którego jest wywożone do Wspólnoty, właściwe władze kraju wywozu mogą wystawić dokument V I 1 dla danego wina na podstawie dokumentu V I 1 lub innego równoważnego, wystawionego przez właściwe władze kraju pochodzenia, bez przeprowadzania dalszych analiz wina, jeśli wino to:

a) zostało rozlane do butelek i oznaczone etykietą w kraju pochodzenia i pozostaje w takim stanie; lub

b) jest wywożone w dużych ilościach z kraju pochodzenia i rozlewane do butelek oraz oznaczane etykietami w kraju wywozu bez dalszego przetwarzania.

Właściwe władze w kraju wywozu potwierdzają, że dane wino, którego dotyczy pierwszy punkt, spełnia warunki tam określone.

Artykuł 31

Przestrzeganie praktyk enologicznych

1. Zgodnie z przepisami art. 45 i art. 46 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 oraz przepisów przyjętych do ich wdrożenia, produkty pochodzące z państw trzecich mogą zostać przedstawione lub dostarczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi tylko i wyłącznie, jeśli zostały wyprodukowane, w przypadku praktyk enologicznych określonych w załączniku V (C), (D) i (E) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, zgodnie z ograniczeniami przyjętymi dla stref uprawy winorośli we Wspólnocie, dla których naturalne warunki produkcji są równoważne dla tych w regionach produkcyjnych, z których pochodzą.

Oszacowanie równoważności warunków produkcji zostanie przeprowadzone na podstawie propozycji właściwych władz zainteresowanego państwa trzeciego, zgodnie z procedurą określoną w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999.

2. Jeśli właściwe władze Państwa Członkowskiego podejrzewają, że produkt pochodzący z państwa trzeciego nie spełnia przepisów ust. 1, bezzwłocznie informują o tym Komisję.

Artykuł 32

Specjalne zasady dla niektórych win

1. W przypadku win likierowych oraz win alkoholizowanych do destylacji, dokument V I 1 traktowany jest jako obowiązujący wyłącznie, gdy oficjalna agencja, o której mowa w art. 29, wprowadziła w rubryce 15 zapis:

„alkohol, który został dodany do tego wina jest potwierdzony jako alkohol winny "

Zapisowi towarzyszą następujące informacje:

a) pełna nazwa i adres agencji wydającej;

b) podpis urzędnika agencji;

c) stempel agencji.

2. Dla win kwalifikujących się do redukcji ceł w przywozie do Wspólnoty, dokumenty V I 1 mogą służyć jako certyfikat poświadczający nazwę pochodzenia, które kwalifikuje się do takich ustaleń, jeśli oficjalna agencja wprowadziła w rubryce 15 następujący zapis:

„potwierdza się, że dane wino, którego dotyczy niniejszy dokument zostało wyprodukowane w rejonie uprawy winorośli... i któremu nadano nazwę pochodzenia podaną w rubryce 6 zgodnie z warunkami kraju pochodzenia".

Zapisowi temu towarzyszy informacja, o której mowa w ust. 1 akapit drugi.

ROZDZIAŁ VI

ODSTĘPSTWA ANALITYCZNE DLA NIEKTÓRYCH PRZYWOŻONYCH WIN

Artykuł 33

1. Wymienione niżej wina mogą być przywożone do Wspólnoty, do bezpośredniego spożycia przez ludzi:

a) wina pochodzące z Węgier, których ogólna zawartość alkoholu w objętości przekracza 15 % vol. bez wzbogacania, określone:

   i) przez słowa „Tokaji Aszu" lub „Tokaji Aszu-eszencia" lub „Tokaji Eszencia" lub „Tokaji Szamorodni"; lub

ii) terminem „Kueloenleges Minoségue bor" (wino najwyższej jakości), uzupełnionym określeniem geograficznym i jednym z poniższych:

— „késöl szüretelésü bor",

— „válagatott szüretelésü bor",

— „töppedt szölöböl készült bor",

— „aszubor";

b) wina pochodzące ze Szwajcarii porównywalne do win jakości psr, gdy są obowiązkowo określone przez oznaczenie geograficzne i których ogólna kwasowość wyrażona w kwasie winowym jest mniejsza niż 4,5 ale większa niż 3 gramy na litr oraz przynajmniej w 85 % zostały uzyskane z winogron jednej lub więcej z poniżej przedstawionych odmian winorośli:

— Chasselas,

— Müller-Thurgau,

— Sylvaner,

— Pinot noir,

— Merlot;

c) wina pochodzące z Rumunii, których ogólna zawartość alkoholu w objętości przekracza 15 %, bez wzbogacania, określone jako „VSOC" lub „Vinuri de calitate superioara cu denumite de origine si trepte de calitate" oraz zawierające jedno z poniższych oznaczeń geograficznych:

— Cernavoda,

— Cotnari,

— Medgidia,

— Murfatlar,

— Nazarcea,

— Pietroasa.

2. Do celów ust. 1 lit. a), b) i c) oficjalna agencja w kraju pochodzenia autoryzowana do wystawiania dokumentu V I 1, jak określono w niniejszym rozporządzeniu, wprowadza następujący wpis w rubryce 15:

„Niniejszym potwierdza się, że to wino spełnia warunki określone w art. 68 ust. 1 lit. b) ppkt i) i ii) rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 oraz w rozporządzeniu (WE) nr 883/2001".

Oficjalna agencja potwierdza ten wpis poprzez przystawienie stempla.

ROZDZIAŁ VII

DEFINICJE NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW W SEKTORZE WINA POCHODZĄCYCH Z PAŃSTW TRZECICH

Artykuł 34

Definicje

Definicje wymienionych niżej produktów w sektorze winiarskim, pochodzących z państw trzecich i objętych kodami CN 2009 oraz 2004 są takie jak podano w załączniku XI:

a) świeży moszcz winogronowy ze wstrzymaną fermentacją poprzez dodanie alkoholu;

b) skoncentrowany moszcz winogronowy;

c) rektyfikowany skoncentrowany moszcz winogronowy;

d) wino likierowe;

e) wino musujące;

f) napowietrzone wino musujące;

g) wino półmusujące;

h) napowietrzone wino półmusujące;

i) wino z przejrzałych winogron.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 35

Uchylenie

Niniejszym tracą moc rozporządzenia (EWG) nr 3388/81, (EWG) nr 3389/81, (EWG) nr 3590/85 oraz (WE) nr 1685/95 i (WE) nr 1281/1999.

Artykuł 36

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lutego 2001 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 kwietnia 2001 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

WYDAWANIE POZWOLEŃ NA PRZYWÓZ

Notyfikacje, o których mowa w art. 5

Okres od ... do ....

Ilość w hl

Kod	Kraj pochodzenia	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
036 046 itd.	Szwajcaria Malta itd.								
	Wszystkie państwa trzecie								

Tabela zawiera poniższe dane:

kolumna 1: wina musujące,

kolumna 2: wina czerwone i różowe,

kolumna 3: wina białe,

kolumna 4: wina likierowe.

kolumna 5: wina alkoholizowane:

kolumna 6: sok winogronowy oraz moszcz winogronowy,

kolumna 7: skoncentrowany sok winogronowego oraz moszcz winogronowy,

kolumny 8: pozostałe produkty, będą określone w nocie.

ZAŁĄCZNIK II

Kategorie produktów, o których mowa w art. 8 ust. 1

Kod	Kategoria
2009 60 11 9100 2009 60 19 9100 2009 60 51 9100 2009 60 71 9100 2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	1
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	2
2204 21 79 9910 2204 29 62 9910 2204 29 64 9910 2204 29 65 9910	3
2204 21 79 9100 2204 29 62 9100 2204 29 64 9100 2204 29 65 9100	4.1
2204 21 80 9100 2204 29 71 9100 2204 29 72 9100 2204 29 75 9100	4.2
2204 21 79 9200 2204 29 62 9200 2204 29 64 9200 2204 29 65 9200	5.1
2204 21 80 9200 2204 29 71 9200 2204 29 72 9200 2204 29 75 9200	5.2
2204 21 83 9100 2204 29 83 9100	6.1
2204 21 84 9100 2204 29 84 9100	6.2
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910 2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	7
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100 2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	8

ZAŁĄCZNIK III

Grupy produktów, o których mowa w art. 8 ust. 2

Kod produktów według nomenklatury produktów rolnych dla refundacji wywozowych	Grupa
2009 60 11 9100 2009 60 19 9100 2009 60 51 9100 2009 60 71 9100	A
2204 30 92 9100 2204 30 96 9100	B
2204 30 94 9100 2204 30 98 9100	C
2204 21 79 9100 2204 21 79 9200 2204 21 79 9910 2204 21 83 9100	D
2204 21 80 9100 2204 21 80 9200 2204 21 84 9100	E
2204 29 62 9100 2204 29 62 9200 2204 29 62 9910 2204 29 64 9100 2204 29 64 9200 2204 29 64 9910 2204 29 65 9100 2204 29 65 9200 2204 29 65 9910 2204 29 83 9100	F
2204 29 71 9100 2204 29 71 9200 2204 29 72 9100 2204 29 72 9200 2204 29 75 9100 2204 29 75 9200 2204 29 84 9100	G
2204 21 94 9910 2204 21 98 9910	H
2204 29 94 9910 2204 29 98 9910	I
2204 21 94 9100 2204 21 98 9100	J
2204 29 94 9100 2204 29 98 9100	K

ZAŁĄCZNIK IV

Lista krajów według stref przeznaczenia, jak określono w art. 9 ust. 6

Strefa 1: Afryka

Angola, Benin, Botswana, Brytyjskie Terytorium na Oceanie Indyjskim, Burkina Faso, Burundi, Kamerun, Wyspy Zielonego Przylądka, Republika Środkowoafrykańska, Czad, Komory, Kongo (Brazzaville), Wybrzeże Kości Słoniowej, Dżibuti, Egipt, Gwinea Równikowa, Erytrea, Etiopia, Gabon, Gambia, Ghana, Gwinea, Gwinea-Bissau, Kenia, Lesotho, Liberia, Libia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauretania, Mauritius, Majotta, Mozambik, Namibia, Niger, Nigeria, Ruanda, Wyspa Świętej Heleny i Terytoria Zależne, SãoTomé and Príncipe, Senegal, Seszele, Sierra Leone, Somalia, Sudan, Suazi, Tanzania, Togo, Uganda, Zambia, Zimbabwe.

Strefa 2: Azja i Oceania

Afganistan, Oceania Amerykańska, Oceania Australijska, Bahrajn, Bangladesz, Bhutan, Brunei, Kambodża, Chiny, Federacja Państw Mikronezji, Fidżi, Polinezja Francuska, Hong Kong, Indie, Indonezja, Iran, Irak, Japonia, Jordania, Kiribati, Kuwejt, Laos, Liban, Makao, Malezja, Malediwy, Wyspy Marshala, Mongolia, Myanmar, Nauru, Nepal, Nowa Kaledonia i Terytoria Zależne, Nowa Zelandia, Oceania Nowozelandzka, Północna Korea, Mariany Północne, Oman, Pakistan, Papua Nowa Gwinea, Filipiny, Pitcairn, Katar, Samoa, Arabia Saudyjska, Singapur, Korea Południowa, Sri Lanka, Syria, Tajwan, Tajlandia, Tongo, Tuvalu, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Vanuatu, Wietnam, Wallis i Futuna, Zachodni Brzeg i Strefa Gazy, Jemen.

Strefa 3: Europa Wschodnia i państwa Wspólnoty Niepodległych Państw

Albania, Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Republika Czeska, Estonia, Gruzja, Kazachstan, Kirgistan, Litwa, Łotwa, Mołdawia, Polska, Rosja, Słowacja, Tadżykistan, Turkmenistan, Ukraina, Uzbekistan.

Strefa 4: Europa Zachodnia

Andora, Ceuta i Melilla, Gibraltar, Wyspy Owcze, Islandia, Lichtenstein, Malta, Norwegia, San Marino, Miasto Watykan.

ZAŁĄCZNIK V

Notyfikacje, o których mowa w art. 12 ust. 4

Wnioski o wydanie pozwolenia na wywóz

Wystawiający:

Data:

Okres od środy ..... do wtorku .....

Państwo Członkowskie:

Osoba do kontaktu:

Telefon:

Fax

E-mail:

Adres: GD AGRI/E/2 – fax (32) 2 295 92 52 – e-mail AGRI-E2@cec.eu.int

— *Część A – Tygodniowa informacja: ilości wnioskowane, art. 12 ust.1 lit. a)*

Kod produktu lub kategorii	Ilości (hl)	Kod miejsca przeznaczenia	Stawka refundacji

— *Część B – Tygodniowa informacja: ilości wykorzystane, art. 12 ust. 1 lit. b)*

Kod produktu lub kategorii	Ilości (hl)	Kod miejsca przeznaczenia

— *Część C – Tygodniowa informacja: ilości wycofane, art. 12 ust. 1 lit. c)*

Kod produktu lub kategorii	Ilości (hl)	Kod miejsca przeznaczenia	Stawka refundacji

— *Część D – Tygodniowa informacja: ilości niewykorzystane, art. 12 ust. 2 lit. a)*

Kod produktu lub kategorii	Ilości (hl)	Kod miejsca przeznaczenia

— *Część E – Tygodniowa informacja: ilości bez pozwolenia, art. 12 ust. 2 lit. b)*

Kod produktu lub kategorii	Ilości (hl)	Kod miejsca przeznaczenia	Stawka refundacji

ZAŁĄCZNIK VI

Lista krajów, o których mowa w art. 22

— Kanada
— Iran
— Liban
— Chińska Republika Ludowa
— Tajwan
— Indie
— Boliwia
— Republika San Marino

ZAŁĄCZNIK VII

Dokument V I 1, o którym mowa w art. 24 ust. 1

WYSTAWIAJĄCE PAŃSTWO TRZECIE:

VI 1

Nr seryjny:

DOKUMENT
DLA PRZYWOZU WINA, SOKU WINOGRONOWEGO ORAZ MOSZCZU WINOGRONOWEGO DO WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

1. Eksporter
☐

2. Odbiorca

3. STEMPEL SŁUŻB CELNYCH (1)

4. Środek transportu (1)

5. Miejsce rozładunku (1)

(1) Obligatoryjne wyłącznie jeśli wino korzysta ze zredukowanych stawek celnych.

(2) Skreślić jeśli wymagane.

(3) Wstaw „x" w odpowiednią rubrykę.

6. Znaki i numery referencyjne — Ilość i rodzaj opakowań — opis produktu

7. Ilość w l/hl/kg (2)

8. Ilość butelek

9. Kolor produktu

10. ZAŚWIADCZENIE

Opisany powyżej produkt (3) ☐ jest/☐ nie jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia przez ludzi, spełnia warunki dotyczące produkcji i wprowadzenia do obrotu stosowane w kraju pochodzenia produktu i, jeśli jest przeznaczony do spożycia przez ludzi, nie został poddany praktykom enologicznym, które są niedozwolone, zgodnie z obecnymi przepisami Wspólnoty dotyczącymi przywozu danych produktów.

Pełna nazwa i adres oficjalnej agencji:

Miejsce i data:
Podpis, nazwisko i tytuł urzędnika: Stempel:

11. RAPORT Z ANALIZY

opisujący charakterystykę analityczną produktów opisanych powyżej

DLA MOSZCZU WINOGRONOWEGO I SOKU WINOGRONOWEGO: gęstość:

DLA WINA I MOSZCZU WINOGRONOWEGO ZATRZYMANEGO W FERMENTACJI:
ogólna zawartość alkoholu: rzeczywista zawartość alkoholu:

DLA WSZYSTKICH PRODUKTÓW:
ogólny suchy wyciąg: ogólna kwasowość: lotne kwasy:
kwas cytrynowy: dwutlenek siarki łącznie:
(3) ☐ obecność/ ☐ brak produktów otrzymanych z odmian uzyskanych z krzyżówek międzygatunkowych (bezpośrednie hybrydy producenta) lub z innych odmian nienależących do gatunku *Vitis vinifera*.

Pełna nazwa i adres laboratorium:

Miejsce i data:
Podpis, nazwisko i tytuł urzędnika: Stempel:

Przypisania (wprowadzenie do wolnego obrotu i wydanie wyciągów)

Ilość	12. Nr oraz data dokumentu celnego dotyczącego zwolnienia do wolnego obrotu oraz wyciągu	13. Pełna nazwa oraz adres odbiorcy (wyciąg)	14. Stempel właściwych władz
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
15. Pozostałe uwagi			

ZAŁĄCZNIK VIII

Techniczne zasady stosowane dla formularzy V I 1 oraz V I 2, o których mowa w art. 24 i 25

A. **Drukowanie formularzy**

1. Rozmiar formularza wynosi w przybliżeniu 210 x 297 mm.
2. Wykorzystuje się biały klejony papier przeznaczony do pisania o wadze nie większej niż 40 g/m^2.
3. Każdy formularz zawiera nazwę i adres lub znak drukarni.
4. Formularze są drukowane w jednym z urzędowych języków Wspólnoty; w przypadku formularzy V I 2 język zastosowany na formularzu określany jest przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym formularz jest stemplowany.

B. **Uzupełnianie formularzy**

1. Formularze uzupełniane są w języku, w którym zostały wydrukowane.
2. Każdy formularz zawiera numer seryjny przypisany:
   — w przypadku formularzy V I 1 przez oficjalną jednostkę podpisującą część „zaświadczenie",
   — w przypadku formularzy V I 2 przez urząd celny, który je podstemplowuje.
3. Opis produktu w rubryce 6 formularza V I 1 oraz w rubryce 5 wyciągu V I 2 wypełnia się zgodnie z przepisami art. 32 rozporządzenia (EWG) nr 2392/89.

ZAŁĄCZNIK IX

Lista krajów, o których mowa w art. 24 ust. 2 i art. 26

— Australia

— Stany Zjednoczone Ameryki Płn.

ZAŁĄCZNIK X

Dokument V I 2, o którym mowa w art. 25 ust. 1

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA

WYSTAWIAJĄCE PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE:

1. Eksporter
□

Nr seryjny:

VI2

WYCIĄG Z DOKUMENTU DLA PRZYWOZU WINA, SOKU WINOGRONOWEGO ORAZ MOSZCZU WINOGRONOWEGO DO WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

2. Odbiorca

3. Wyciąg dokumentu V I 1
Nr:
wydany przez
(nazwa państwa trzeciego)
w:

(1) Odpowiednio skreślić
(2) Wstaw „x" w odpowiednią rubrykę.
(3) Obligatoryjne wyłącznie, jeśli wino korzysta ze zredukowanych stawek celnych, dla win likierowych oraz win alkoholizowanych dla destylacji (odpowiednio skreślić)

4. Wyciąg z wyciągu V I 2
Nr:
Podstemplowany przez (pełna nazwa i adres urzędu celnego we Wspólnocie):
w:

5. Znaki i numery referencyjne — Ilość i rodzaj opakowań — Opis produktu

6. Ilość w l/hl/kg (1)

7. Ilość butelek

8. Kolor produktu

9. DEKLARACJA KOMITENTA (2)

Wymieniony w rubryce 3 □ dokument V I 1/Wymieniony w rubryce 4 □ wyciąg został wypełniony w odniesieniu do produktu opisanego powyżej i zawiera:

□ ZAŚWIADCZENIE stosujące się do produktu opisanego powyżej, który□ jest/□ nie jest przeznaczony do spożycia przez ludzi, spełnia warunki dotyczące produkcji i wprowadzenia do obrotu stosowane w kraju pochodzenia produktu oraz jeśli jest przeznaczony do bezpośredniego spożycia nie był przedmiotem praktyk enologicznych, które są niedozwolone zgodnie z obecnymi przepisami Wspólnoty dotyczącymi przywozu danych produktów

□ RAPORT Z ANALIZY wskazujący następującą charakterystykę analityczną tego produktu:

dla MOSZCZU WINOGRONOWEGO I SOKU WINOGRONOWEGO: gęstość::

dla WINA I MOSZCZU WINOGRONOWEGO ZATRZYMANEGO W FERMENTACJI:

ogólna zawartość alkoholu: rzeczywista zawartość alkoholu:

dla WSZYSTKICH PRODUKTÓW:

ogólny suchy wyciąg: ogólna kwasowość: lotne kwasy:

kwas cytrynowy: dwutlenek siarki łącznie:

□ obecność/ □ brak produktów otrzymanych z odmian uzyskanych z krzyżówek międzygatunkowych (bezpośrednie hybrydy producenta) lub z innych odmian nie należących do gatunku *Vitis vinifera*.

□ jak również POŚWIADCZENIE (3) właściwych oficjalnych agencji potwierdzające, że:

— wino, którego dotyczy ten dokument zostało wyprodukowane w regionie ..... i jest uznane zgodnie z zasadami w kr aju pochodzenia jako posiadające nazwę pochodzenia wymienioną w rubryce 5,

— alkohol dodany do wina, które jest przedmiotem niniejszego dokumentu jest pochodzenia winnego.

10. STEMPEL SŁUŻB CELNYCH

Potwierdza się deklarację jako prawdziwą

Miejscowość i data:

Podpis: Stempel:

Podpis:

Pełna nazwa i adres danego urzędu celnego:

Przypisania (wprowadzenie do wolnego obrotu i wydanie wyciągów)

Ilość	11. Nr oraz data dokumentu celnego dotyczącego zwolnienia do wolnego obrotu oraz wyciągu	12. Pełna nazwa oraz adres komitenta (wyciąg)	13. Stempel właściwych władz
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			
Dostępne			
Przyznane			

ZAŁĄCZNIK XI

Definicje, o których mowa w art. 34

Do celów przepisów tego rozporządzenia dotyczących przywozu:

a) „świeży moszcz winogronowy z fermentacją zahamowaną poprzez dodanie alkoholu" jest to produkt, który:

— ma rzeczywiste stężenie alkoholu w objętości nie mniejsze niż 12 %, lecz mniejsze niż 15 %, oraz

— został wyprodukowany poprzez dodanie produktu uzyskanego z destylacji wina do niesfermentowanego moszczu winogronowego mającego naturalne stężenie alkoholu w objętości nie mniejsze niż 8,5 % i uzyskanego wyłącznie z odmian winorośli dozwolonych w państwie trzecim pochodzenia;

b) „skoncentrowany moszcz winogronowy" jest to niekarmelizowany moszcz winogronowy, który jest:

— pozyskany na drodze częściowego odwodnienia moszczu winogronowego wykonanego przy zastosowaniu metody dozwolonej w kraju pochodzenia i niezakazanej we Wspólnocie, innej niż podgrzewanie bezpośrednie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą opisaną w załączniku XVIII do rozporządzenia (WE) nr 1622/2000, w temperaturze 20 °C, nie jest niższa niż 50,9 %,

— otrzymany wyłącznie z odmian winorośli dozwolonych w kraju pochodzenia, oraz

— otrzymany z moszczu winogronowego o minimalnej naturalnej zawartości alkoholu w objętości określonej w państwie trzecim pochodzenia, dla przygotowania wina przeznaczonego do bezpośredniego spożycia przez ludzi, którego moc nie może być mniejsza niż 8,5 %.

W skoncentrowanym moszczu winogronowym dozwolone rzeczywiste stężenie alkoholu w objętości nie może być większe niż 1 %.

c) „rektyfikowany skoncentrowany moszcz winogronowy": jest to produkt w postaci niekarmelizowanej cieczy, który:

i) pozyskany jest na drodze częściowego odwodnienia moszczu winogronowego wykonanego przy zastosowaniu metody dozwolonej w kraju pochodzenia i niezakazanej we Wspólnocie, innej niż podgrzewanie bezpośrednie, prowadzonej w taki sposób, że liczba wskazana przez refraktometr użyty zgodnie z metodą opisaną w załączniku XVIII do rozporządzenia (WE) nr 1622/2000, w temperaturze 20 °C, nie jest niższa niż 61,7 %;

ii) poddany został obróbce dozwolonej w kraju pochodzenia i niezakazanej we Wspólnocie celem odkwaszenia i wyeliminowania wszystkich składników innych niż cukier;

iii) posiada następujące cechy charakterystyczne:

— pH nie wyższy niż 5 w 25 ° w skali Brixa,

— gęstość optyczną na poziomie 425 nm dla grubości 1 cm nie większą niż 0,100 w moszczu winogronowym skoncentrowanym w 25 ° w skali Brixa,

— zawartość sacharozy niewykrywalną przez metodę analizy, która zostanie określona,

— indeks Folin-Ciocalteau nie wyższy niż 6 przy 25 ° w skali Brixa,

— dającą się miareczkować kwasowość nie wyższą niż 15 miliekwiwalentów na kilogram zawartości łącznej cukrów,

— zawartość dwutlenku siarki nie przekracza 25 miligramów na kilogram zawartości łącznej cukrów,

— całkowita zawartość kationów nie jest wyższa niż 8 miliekwiwalentów na kilogram zawartości łącznej cukrów,

— przewodność właściwa w 25 ° w skali Brixa nieprzekraczająca 120 mikro-Siemens/cm,

— zawartość hydroksymetylofurfurylu nieprzekraczająca 25 miligramów wszystkich cukrów,

— zawiera mesoinositol;

iv) jest otrzymywany wyłącznie z odmian winorośli dopuszczonych w państwie trzecim pochodzenia, oraz

v) jest otrzymywany z moszczu winogronowego posiadającego co najmniej minimalne stężenie alkoholu w objętości, określone przez państwo trzecie pochodzenia dla przygotowania wina przeznaczonego do bezpośredniego spożycia przez ludzi, którego moc nie może być mniejsza niż 8,5 % obj.

W rektyfikowanym skoncentrowanym moszczu winogronowym dozwolone rzeczywiste stężenie alkoholu w objętości nie może być większe niż 1 %.

d) „Wino likierowe" jest to produkt, którego:

— rzeczywiste stężenie alkoholu w objętości jest nie mniejsze niż 15 % obj. i nie większe niż 22 % obj. i całkowite stężenie alkoholu w objętości nie mniejsze niż 17,5 %, oraz

— jest uzyskane z moszczu winogronowego w fermentacji lub wina, lub połączenia powyżej wymienionych produktów, które muszą pochodzić z odmian winorośli dozwolonych w państwie trzecim pochodzenia do produkcji wina likierowego i posiadają początkową naturalną zawartość alkoholu w wysokości nie mniejszej niż 12 % obj., oraz przez dodanie:

i) indywidualnie lub w połączeniu alkoholu neutralnego pochodzenia winnego włączywszy alkohol wyprodukowany na drodze destylacji, suszonych winogron mających rzeczywiste stężenie alkoholu w objętości nie mniejsze niż 96 % oraz wina lub destylatu suszonych winogron mających rzeczywiste stężenie alkoholu w objętości nie mniejsze niż 52 % i nie większe niż 86 %,

ii) w połączeniu z jednym lub większą liczbą następujących produktów:

— skoncentrowanym moszczem winogronowym,

— w połączeniu jednego z produktów, o których mowa w ppkt i) z moszczem winogronowym lub moszczem winogronowym poddanym fermentacji.

Jednakże określona jakość win likierowych, dla których warunki produkcji są rozpoznane jako równoważne dla tych, które zostały określone dla win gatunkowych wyprodukowanych w specjalnych regionach znajdujących się na liście, która zostanie przyjęta, może:

— mieć ogólne stężenie alkoholu w objętości mniejsze niż 17,5 % ale nie mniejsze niż 15 % vol., jeśli określa to ustawodawstwo w państwie trzecim pochodzenia stosowana w tym zakresie, która została określona przed dniem 1 stycznia 1985 r.,

— być uzyskana z moszczu winogronowego o naturalnym stężeniu alkoholu w objętości nie mniejszym niż 12 % ale nie mniejszym niż 10,5 %;

e) „wino musujące" jest to produkt:

— którego rzeczywiste stężenie alkoholu w objętości jest nie mniejsze niż 8,5 %,

— otrzymany z pierwszej lub drugiej fermentacji alkoholowej świeżych winogron, moszczu winogronowego lub wina,

— który przy otwarciu zbiornika wydzielają dwutlenek węgla powstały wyłącznie w wyniku fermentacji i które mają nadciśnienie spowodowane obecnością dwutlenku węgla w roztworze nie mniejsze niż 3 bary, gdy przechowywane są w zamkniętym zbiorniku w temperaturze 20 °C;

f) „napowietrzone wino musujące" jest to produkt:

— którego rzeczywiste stężenie alkoholu w objętości jest nie mniejsze niż 8,5 %,

— jest wyprodukowany z wina,

— wydziela, przy otwarciu zbiornika dwutlenek węgla powstały wyłącznie lub częściowo w wyniku dodania do tego wina tego gazu, i

— który ma nadciśnienie spowodowane obecnością dwutlenku węgla w roztworze nie mniejsze niż 3 bary, gdy znajdowało się w zamkniętym zbiorniku w temperaturze 20 °C;

g) „wino półmusujące" jest to produkt:

— którego rzeczywiste stężenie alkoholu w objętości jest nie mniejsze niż 8,5 %,

— który posiada nadciśnienie spowodowane obecnością endogennego dwutlenku węgla w roztworze nie mniejsze niż 1 bar i nie większe niż 2,5 bara gdy jest przechowywane w temperaturze 20 °C w zamkniętym zbiorniku;

h) „napowietrzone wino półmusujące" to produkt:

— którego rzeczywiste stężenie alkoholu w objętości jest niemniejsze niż 8,5 %,

— który posiada nadciśnienie nie mniejsze niż 1 bar i nie większe niż 2,5 bara, gdy jest przechowywane w temperaturze 20 °C w zamkniętym zbiorniku, które jest wywołane obecnością w roztworze dodanego w całości lub częściowo dwutlenku węgla.

i) „Wino z przejrzałych winogron" jest to produkt:

— którego rzeczywiste stężenie alkoholu w objętości jest większe niż 15 %,

— posiada całkowite stężenie alkoholu nie mniejsze niż 16 % obj. i rzeczywiste stężenie alkoholu nie mniejsze niż 12 % obj.,

— produkowany w państwie trzecim pochodzenia, z winogron odmian winorośli dozwolonych w państwie trzecim pochodzenia i zebranych w tym kraju,

— który został, w danym przypadku, poddany dojrzewaniu.